

M. 15119: 1-4.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning
vid Lunds universitet

(översättn. 1 sida)

Holland

uppt. år 1952

Svar på LM 85 rör. hästkött och hästslakt m. m

s. 1-4

Hollnau

M. 15119:1

Heerwarden. 15.5.52

26

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

La etnologia arkivo de la
Universitato de Lund.

Estimataj sinjoroj:

En „Revuo Esperanto Internacia“ mi
legis rian alvokon pri „Ĉevalriando“:

„Bucado de Cavaloj.“

haj pro tio mi sendas al vi la sekvan-
brujn sciigojn.

1. Antaŭ la milito la ĉevalriando estis
en nia lando fakte manĝate de la
malriĉa parto de la embroĝantoj.
La prezo de ĉi tiu riando estis tiam,
per kg, nur 70 centoj, sed hiel
nukaj oni konsideris ĝin alvalora,
tuntempe la urado estas multe pli
granda, malgraŭ la fakto, ke la prezo
nun estas 320 centoj per kg. La diferenco
inter la prezoj de ĉevalriando kaj bovin-
riando

M. 15119:2.

estas sufiĉe granda por multaj homoj,
pro tio ili estas devigataj manĝi
ĉevalviando.

(La prezo de bovinviando estas 440
centoj per kg.) —

2. La mortigado de ĉevaloj ^{ne} ~~de~~ kaŭzis
huj kaŭzas socialan malhonoron. En
nia urbo (75 mille enloĝantoj) estas 3
butikoj, kie oni vendas nur ĉevalvianda
kaj ili estas same porraj kiel la aliaj
viandovendejoj. (Ĉio ĉi laŭ laj pastulo
hundoj kaj katoj nur dum la lasta
vintro de la okupado estis buĉitaj.

Tiam speciale en la okcidentaj provincoj
de nia lando ne plu ekzistis hundoj
kaj katoj. (Nun en la urbo Amsterdam
malkis tiun vintron 3000 homoj pro malsato
sed tiam oni ankoraŭ manĝis floribulboj
kaj betoj, ĉar fakte i.a. pano ne plu ekzistis
sed, kiel vi vidas, tio estis da en mal-
ordinara tempo. —

M. 15119:4

añadi de vi rian apimion, mi
salutas in huthore.

Cia: J. de Vries.

sendita de: J. DE VRIES.
AGHEER DE HOVEN, 123,
LEEWARDEN,
NEDERLAND.

(26)

Holland

M. 15119.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

(26)

I REVUO ESPERANTO INTERNACIA har jag läst Edert upprop om "hästkött och slaktning av hästar" och därför sänder jag Eder följande upplysningar:

1. Före kriget äts faktiskt hästköttet i vårt land av den fattigare delen av befolkningen. Priset på sådant kött var då 70 cent per kg men som födoämne ansågs det högvärdigt. Numera är användningen mycket större trots att priset nu är uppe i 320 cent per kg. Prisskillnaden mellan hästkött och nötkött är ganska stor för många människor, därför är de tvingade att äta hästkött. Priset på nötkött är 440 cent per kg.
2. Dödandet av hästar har ej orsakat och orsakar ej social vanheder. I vår stad (75.000 invånare) finns det 3 butiker, där man endast säljer hästkött och de är lika rena som andra köttbutiker (allt enligt stadgaden i lag). Hundar och katter slaktades endast under sista vintern av ockupationen. Då fanns det inte längre några hundar eller katter kvar i synnerhet ej i de västliga provinserna. (Denna vinter dög enbart i Amsterdam 3000 människor av svält.). Men då åt man även blomsterlökar och betor, ty det fanns faktiskt ej ens bröd. Men, som Ni ser, detta var ju under exceptionella förhållanden.
3. Dödandet av hästar äger alltid rum i stadsslakthuset. Endast i särskilda, brådskande fall får man slakta djur utanför detta stadsslakthus. Då måste borgmästaren ge särskilt tillstånd. I detta stadsslakthus får slaktarna själva slakta djuren, men vanligtvis är det särskilda personer som gör sådant arbete. Någon särskild benämning har sådana personer ej.
4. Dödandet av hästar, liksom av kor, sker sedan länge medelst en liten stålstång som skjutes in i djurets panna. Detta sätt medför en ögonblicklig och smärtfri död.

Och härmed har jag lämnat de upplysningar jag ämnat sända Eder. Jag hoppas att det varit sådant som Ni behövt veta. I hopp om att jag skall ha den äran att få höra Eder åsikt, hälsar jag hjärtligt.

J. DE VRIES